

siger han til dem — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg oplæse....

Formanden: Ikke for meget!

Zahle: Det er ikke meget, men jeg maa gøre Rede for, hvad denne Kaptajn har sagt til Rekrutterne. Jeg skal overhovedet gøre det saa kort som muligt, men jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at Offentligheden har et Ønske om at faa rigtig Besked om, hvad Finansudvalget har faaet at vide i denne Sag, og hvad der har givet Anledning til det ekstraordinære, at en Dom, som allerede er eksekveret — Straffen er afsonet — bliver appelleret og omstødt ved Overkrigretten, og at man derfor ikke har andet Middel, end at selve Lovgivningsmagten maa træde til og bevilge en Erstatning til disse Rekrutter. Det er noget saa ekstraordinært, ja, jeg kan sige et absolut enestaaende Retstilfælde, og jeg tror derfor, jeg tør gøre Regning paa Overbærenhed, selv om det skulde blive en lille Smule vidtloftigt, naar jeg gør Rede for denne Sag.

Da Kaptajn Christensen faar denne Klage, siger han til Rekrutterne, at Folk, der ikke personlig havde lidt nogen Krænkelser fra en foresats Side, ikke kunde deltage i en Klage, som andre førte mod en foresat for Krænkelser tilføjet dem, og at, selv om en Lektion i Bajonetfægtning paa 20 Minutter kunde synes dem noget langvarig, saa kunde den dog neppe afgive tilstrækkelig Grund til en fælles Klage fra hele Delingen, og han opfordrede dem til at tale med deres Kammerater, om det ikke var bedre at tage Fællesklagen tilbage og lade de enkelte Rekrutter, der havde noget at klage over, henvende sig til ham med deres Klage. Den følgende Morgen talte Kompagnichefen med Delingens Rekrutter, og paa hans Spørgsmaal til hver enkelt af dem, erklærede de 4 Rekrutter, at de vilde klage over de dem tilføjede Krænkelser, medens alle de andre, deriblandt ogsaa de tiltalte, erklærede at ville frafalde Fællesklagen. Det, der her sker, er altsaa, at Kaptajnen bevæger de to, som har klaget paa hele Delingens Vegne, til at tage Fællesklagen tilbage. I Stedet for klager de 4 Rekrutter, der direkte er blevet fornærmede af Sergent Halberg, og paa deres Klage bliver Sergenten dømt. Men der maa da være sket noget, som ikke fremgaar af Sagen. Man har spurgt om, hvordan det gaar til, at Fællesklagen alligevel kommer frem. Det har naturligvis ogsaa Interesse, men det har ikke været muligt at faa det oplyst, thi man unddrager

sig for at svare paa Spørgsmaalet. Da der bliver spurgt, hvad der har givet Anledning til, at Fællesklagen bliver sendt videre, bliver der kun svaret: Med Hensyn til dette Punkt „bemærkes, at de i Sagen foreliggende Meldinger formentlig indeholder udtømmende Oplysninger om, hvad der er passeret med Hensyn til Fællesklagen, navnlig ogsaa om, at den er indgivet til Kompagniet af Underskriverne”. Dette er underskrevet af Oberst Fog. Det, Kaptajn Christensen er blevet angrebet for, er, at denne Fællesklage, uagtet han faar Rekrutterne til at tage den tilbage, dog af ham bliver videresendt og giver Anledning til, at de to Rekrutter, som har underskrevet Fællesklagen, bliver satte under Tiltale, fordi man beskylder dem for, at de ikke med Rette har underskrevet paa alles Vegne, og saa dømmes til 5 Dages Fængsel i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Eftersom Sagen foreligger, er det ikke bevist, men det er dog ganske øjensynligt — jeg er vis paa, jeg tager ikke fejl —, at det ikke er Kaptajn Christensen, der er Skyld i dette. Kaptajn Christensen har aabenbart raadet Rekrutterne, saa godt han kunde, og talt til dem som en Ven. Han faar dem til at tage Klagen tilbage, og han har kun videresendt Fællesklagen tillige med de 4 Enkeltmænds Klage som et Bilag, men det er ikke ham, der har ønsket, at denne Fællesklage, efter at den er taget tilbage, skulde være Udgangspunkt for en Straffesag imod de to Rekrutter, men det er aabenbart Oberst Fog. Det er efter mit Skøn lidet mandigt, at Oberst Fog, hvis jeg har Ret i denne Betragtning, har ladet Odiet for denne Handling falde over Kaptajn Christensen i Stedet for selv at stille sig frem og tage den Skyld, der ganske sikkert er hans. Thi det, der er foregaaet, synes ganske sikkert at være det, at Obersten har sagt til Kaptajnen: Tror De, at De, Kaptajn, saadan kan lade en Klage, som Mandsskabet har indgivet, gaa tilbage. Nej, vil De bare komme her med Klagen. Og saa har Kaptajn Christensen, som jo staaar under Obersten og skal opføre sig i Henhold til de disciplinære Regler, været nødt til at videresende Klagen. Saa har Oberst Fog sat dem under Tiltale, og hele den Fejl, der er begaaet, bliver derfor Oberst Fogs og ikke Kaptajn Christensens. Det tror jeg at kunne sige med Sikkerhed, og jeg synes, man skylder Offentligheden at lade den faa dette at vide.

Howdan selve Oberst Fog ser paa Sager af denne Beskaffenhed, fremgaar af